

vil let indsee, hvad jeg her nærmest tænker paa, nemlig saadanne Tilfælde, hvor der skal tages Beslutning om Veies Grundforbedring, om Opførelsen eller Standstøttelsen af Thinghuse, i alle saadanne Sager har Amtsrådet ene havt Afgjørelsen, uagtet disse Sager i en meget høj Grad havde Indflydelse paa Byernes økonomiske Velvære. Naar nu saadanne Sager ere komne for i Amtsrådet, hvorledes har Stillingen saa været? Amtsrådet har beelt sig, om jeg saa maa sige, paa en naturlig Maade, idet den ene Kjøbstad nærmest er bleven repræsenteret af de Amtsrådsmedlemmer, der boe i dens nærmeste Dpland, og den anden Kjøbstad af de Amtsrådsmedlemmer, som havde deres Bopæl i dens nærmeste Dpland; det har været Tilfældet i alle Sager, hvor der har været Spørgsmaal om Veies Grundforbedring paa et eller andet Sted, kort sagt i alle de Tilfælde, hvor Kjøbstad og Land efter de gjældende Lovbestemmelser i Forening skulle bde Udgifter til Gjen- nemførelse af en Foranstaltning; men Kjøbstæderne have, som sagt, i disse Forhold ikke kunnet udøve nogen væsentlig directe Indflydelse. Jeg har derfor altid været overbevist om, at naar Kjøbstadens og Landets Repræsentanter skulle i Anliggender, der ere fælles for Land og By, forhandle sammen, ville de komme overmaade godt ud af det med hinanden. Denne Overbevisning har i den Grad paatrængt sig mig, at hvis jeg var bleven længere i det Amt, jeg tidligere har bestyret, var jeg betænkt paa — og jeg er fuldkommen vis paa, at det var lykkedes mig, det kan jeg forsikre det ærede Thing — hvis der ikke kom en Lov, der indførte en fælles Overbestyrelse for Land og By, at træffe en Foranstaltning, hvorved Delegerede fra Kjøbstæderne kunde være tilstede ved Forhandlingerne i Amtsrådet, naturligvis vilde de ikke kunne tvinges dertil, men de vilde have faaet, om jeg saa maa sige en privat Indflydelse til at give Møde i Amtsrådet; jeg er fuldkommen vis paa, at Kjøbstæderne og Amtsrådet vilde have givet deres Minde dertil. Jeg kunde naturligvis ikke have givet Kjøbstædernes Delegerede Stemme i Amtsrådet, men jeg er lige saa vis paa, som jeg nu staaer her, at de, selv uden Stemme, vilde paa den Maade have en langt større Indflydelse end

maaskee det stemmegivende Fleertal i Amtsrådet. Jeg er saaledes af ganske Hjerte tilbøjelig til at gaae ind paa Ideen for dette Lovforslag, og for den Sags Skyld kunde jeg for min Person endogsaa gaae meget videre, end her er steet. Lovudkastet forekommer mig nemlig ikke at være fyldestgjørende med Hensyn til Sammensmeltningen af Land og By, det forekommer mig at være altfor vidtløftigt og compliceret, medens det dog ikke gaaer vidt nok i denne Henseende. Den ærede Minister hentydede til et Vilsede ved at omtale Egtestabet; men jeg troer ikke, at det vil blive et lykkeligt Egtestab, hvor ikke begge Parter ville opgive deres separate Interesser, og derfor mener jeg, at naar den fælles Overbestyrelse skal træde i Kraft, bør Land og By blive enige om, at ikke visse Udgifter skulle afholdes af en vis Klasse og at andre Udgifter skulle bestrides af en anden Klasse, samt at deres tidligere Gæld og Formue ikke skal vedblive at staae særlige for sig, men at det Hele skal slaages sammen til Et. Jeg mener altsaa, at der skal være et fælles Fond, hvoraf alle Udgifter skulle afholdes, og til hvilket de fælles Indtægter skulle indflyde. Jeg har heller ikke kunnet Andet, end betragte Bestemmelsen i Lovudkastet om Amtskasse og Amtsrepartitionsfond som constituerende en Overgangstilstand, fordi man ikke vilde strax sige det ligeud, at Meningen var den, at Udgifterne virkelig skulde afholdes af een Klasse. Jeg kan derhos ikke nægte, at det forekommer mig mindre heldigt, at efter Lovudkastet er Hartkornet Støttemæssigt for Kjøbstæderne med Hensyn til Afgifterne til Amtsrepartitionsfonden; thi efter min Formening kan Forholdet stille sig saaledes, at det bliver for byrdefuldt for nogle Kjøbstæder, medens andre ville slippe for godt deraf. Min Mening er derfor, at det Retteste vilde være, om man tog Folke- mængden som Støttemæssigt; da der hvert Ste- klar finder Folketelling Sted, kunde man der- ved, naar man tog det fornødne Hensyn til Byernes Folkemængde og Amternes Folkemængde, komme til at fastsætte et Ligningshartkorn, altsaa f. Ex., hvis man sagde, den og den By faaer saa og saamange Tdr. Hartkorn efter det Forhold, hvori dets Folkemængde staaer til Amtets Folkemængde.